

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ УКРАЇНИ

FEATURES OF GOVERNANCE OF UKRAINE INVESTMENT POLICY

УДК 330.322 (477)

Герасименко О.В.

к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту Львівський національний університет імені Івана Франка

Перун І.В.

студент Львівський національний університет імені Івана Франка

У статті розглянуто питання сутності інвестиційної політики України. Проаналізовано вплив державного управління на інвестиційну політику країни. Наведено головні напрями підвищення ефективності вітчизняної інвестиційної діяльності. Визначено шляхи реалізації основної мети інвестиційної політики, спрямованої на вирішення важливих завдань розвитку економіки України. Запропоновано заходи для покращення інвестиційної політики України.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна політика, інвестування, державне управління, ефективність.

В статье рассмотрены вопросы сущности инвестиционной политики Украины. Проанализировано влияние государственного управления на инвестиционную политику страны. Приведены основные направления повышения эффективности отечественной инвестиционной деятельности. Опре-

делены пути реализации основной цели инвестиционной политики, направленной на решение важных задач развития экономики Украины. Предложены меры для улучшения инвестиционной политики Украины.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная политика, инвестирование, государственное управление, эффективность.

The article discusses the issues of essence of Ukraine investment policy. The governance influence on the investment policy of the country is analyzed. The main directions of increasing the efficiency of domestic investment activity are considered. The ways of realization of the main goal of the investment policy aimed at solving important tasks of Ukrainian economy development are revealed. Measures to improve Ukraine investment policy are recommended.

Key words: investments, investment policy, investment, governance, efficiency.

Постановка проблеми. Інвестиції є важливим фактором впливу на економічний розвиток країни у збалансованій економіці, а в період кризи виважене державне управління інвестиційною політикою держави стає основним засобом економічного відродження. Інвестиції є вагомим фактором швидкого підвищення рівня життя населення, позитивно відображаються на рівні зайнятості та доходів суспільства.

Використання інвестицій у сучасних умовах є одним з основних шляхів поживлення національної економіки України, а державне управління інвестиційною політикою сприяє переходу до модернізованих технологічних процесів, що зумовлюють залучення значних обсягів фінансових ресурсів для ефективного розвитку країни загалом.

Усе це зумовлює необхідність здійснення ефективного державного управління інвестиційною політикою України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Процеси державного управління інвестиціями розглядали такі зарубіжні економісти, як Дж. Бейлі, Дж. М. Кейнс, Дж. Кокс, Г. Марковіц, Дж. Маршалл, Ф.С. Мишкін, Ж. Моссен, Е. Нікбахт, К. Рейлі, Ж. Ривуар, С. Росс, П. Самуельсон, Д. Стейнер, С. Уелш, І. Фішер.

Дослідженню питань державної інвестиційної політики в сучасних умовах присвячені праці таких дослідників, як Л. Кудь, І. Кушлін, Л. Гриценко, В. Марцин, Н. Ігошин, Ю. Яковець, А. Ноткін та інші.

Постановка завдання. Метою дослідження є розгляд особливостей впливу державного управління на інвестиційну політику України.

Для досягнення вищезазначеної мети автори планують навести головні напрями підвищення ефективності вітчизняної інвестиційної діяльності; визначити шляхи реалізації основної мети інвестиційної політики, спрямованої на вирішення важливих завдань розвитку економіки України; запропонувати заходи для покращення інвестиційної політики України.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Насамперед слід зазначити, що вітчизняні та іноземні науковці ще не прийшли до єдиної думки щодо тлумачення поняття «інвестиційна політика». Навіть визначення терміну «інвестиції» є доволі різностороннім та широким.

Так, деякі автори вважають, що інвестиції – це сукупність витрат, що реалізується у формі довгострокових вкладень капіталу в галузі національної чи міжнародної економіки [1, с. 112]. Водночас аналогічний зміст вкладається у термін «капітальні вкладення», який трактується як «сукупність витрат матеріальних, трудових та грошових ресурсів, що направляються на розширене відтворення основних фондів всіх галузей народного господарства...» [1, с. 126].

Інші автори інвестиціями вважають усі види майнових, фінансових, матеріальних та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у кінцевому підсумку яких створюється дохід (прибуток) або ж досягається соціальний ефект [2, с. 58].

Термін «інвестиції» (від лат. investio – одягаю, або investire – вкладати) означає вкладення цінностей, коштів [3, с. 320] або довгострокове вкладення капіталу в яке-небудь підприємство, справу [4, с. 260]. У широкому розумінні значення терміна

«інвестиції» – це дія за значенням інвестувати грошові, майнові, інтелектуальні та інші цінності в різні види діяльності у виробничій і невиробничій сферах, тобто їх вкладення [3, с. 320; 5, с. 284], тому досить часто термін «інвестиції» і термін «інвестиційна політика» трактується не зовсім однозначно або ж в їхній зміст (суть) вкладаються різні ознаки. О. Мусієнко пише, що більша частина науковців пов'язує інвестиційну політику перш за все з формою одержання прибутку [6, с. 281]. У своєму аналізі наукових думок він зазначає, що, зокрема, В. Федоренко трактує інвестиційну політику, як комплекс заходів і дій фізичних та юридичних осіб, які вкладають власні кошти (у матеріальній, фінансовій або іншій майновій формі) з метою отримання прибутку [7, с. 14]. Л. Гончаренко під інвестиційною політикою розуміє вкладання інвестицій і здійснення практичних дій з метою одержання прибутку чи позитивного ефекту. Д. Черваньов розуміє інвестиційну політику, як комплекс заходів і практичних дій юридичних і фізичних осіб (резидентів чи нерезидентів), а також держави щодо здійснення інвестицій у будь-якій формі з метою одержання прибутку або досягнення соціального ефекту [8].

Є думка, що інвестиційна політика – комплекс урядових рішень, які визначають основні напрями джерела та обсяги використання капітальних вкладень в економіку, різні її сфери та галузі. Інвестиційна політика визначається станом економіки, головними завданнями у виробництві, науково-технічному й соціальному розвитку країни. Особливість інвестиційної політики у розвинутих країнах світу на сучасному етапі – здійснення технічного переозброєння та реконструкції діючих підприємств, скорочення масштабів нового будівництва [9, с. 19].

Як підкреслював академік І. Лукінов, «помилково розраховувати на те, що якісне оновлення всього економічного організму відбуватиметься самостійно, без активного державного впливу і глибокої господарської трансформації на принципах справжнього підприємництва, використання стимулюючих факторів ринкової кон'юнктури, застосування новітніх технологій і жорсткого менеджменту» [10, с. 7]. Так само без активного державного впливу не можна забезпечувати стабільні високі темпи зростання після виходу економіки з глибокої економічної кризи. Держава повинна створити умови, при яких виснажені ресурси суспільства використовуються з максимальною ефективністю, які сприяють збільшенню капітальних вкладень, розширенню бізнесу за збереження повної свободи підприємців у прийнятті господарських рішень і відповідальності за їх наслідки.

Державне регулювання інвестиційної політики повинно базуватися на таких спеціальних принципах, які є основоположними у визначеній сфері:

взаємної відповідальності інвесторів і держави; принцип дотримання основних прав і свобод інвесторів; юридичної відповідальності інвесторів за порушення вимог законодавства України або міжнародних договорів [11]; концентрації та спрямування інвестицій на забезпечення розвитку базових галузей економіки, підвищення продуктивності та технологічного оновлення виробництва; ресурсної збалансованості бізнес-планів інвестиційних та інноваційних проектів; надання державної підтримки реалізації інвестиційних та інноваційних проектів; прозорості та ефективності механізму надання державної підтримки реалізації інвестиційних та інноваційних проектів; безпечності інвестиційних та інноваційних проектів для навколишнього природного середовища, життя і здоров'я людей [12].

Усі методи регулювання інвестиційної політики за засобами цілеспрямованого впливу повинні бути приведені у відповідність до рівнів регулювання. Державні та регіональні методи регулювання інвестиційної політики за формами впливу повинні бути поділені на прямі, що безпосередньо регулюють інвестиційну політику, і непрямі, пов'язані з умовами функціонування сфер економічної діяльності, які суттєво впливають на інвестиційні процеси [13].

У вітчизняній економіці інвестиційна політика регулюється різного роду державними і недержавними інститутами та відповідними законодавчими і нормативно-правовими актами, а також різними указами, постановами, положеннями та інструкціями. Державне регулювання національної економіки реалізується відповідними інструментами впливу держави на економічні процеси та економічні відносини на інвестиційному ринку такими заходами, як забезпечення виробництва сировиною і матеріалами через товарні біржі; стимулювання сукупного попиту шляхом заохочення інвестицій; зменшення вартості (ціни) кредиту; розширення сфери державних закупівель; установлення відповідних квот; надання відповідних пільг підприємствам, які випускають продукцію і товари на експорт; підвищення рівня зайнятості; проведення ефективної фіскальної політики тощо.

Важливо зазначити, що будь-яке регулювання повинно опиратись на чітко визначені правила, механізми, які мають бути прописані в нормативно-правових і законодавчих актах, а методи регулювання застосовуватись відповідно до попиту і позицій на вітчизняному і світовому ринках.

Умови інвестиційної політики регулюють за допомогою:

- надання фінансової підтримки у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик на розвиток окремих регіонів, галузей, виробництв;
- державних норм і стандартів;

- заходів щодо розвитку та захисту економічної конкуренції;
- роздержавлення і приватизації власності;
- визначення умов користування землею, водою та іншими природними ресурсами;
- політики ціноутворення;
- проведення державної експертизи інвестиційних програм і проектів будівництва;
- інших заходів.

Регулювання інвестиційної діяльності з боку держави – одна з умов реалізації державної інвестиційної політики, яка, як зазначалось вище, базується на ухваленні законів і нормативно-правових актів, що сприяють інвестиційним вкладенням, залученням інвестицій, забезпечують поліпшення інвестиційного клімату та інвестиційної привабливості і тим самим регулюють інвестиційну діяльність держави в цілому [14].

За рівнем середньої заробітної плати на одного працюючого Україна займає одне з останніх місць у Європі. Так, якщо у 2018 році середня зарплата в Україні складала 328 дол. США, то у Великій Британії, Німеччині та Франції вона була на рівні 2500 – 3000 дол. США, або в 9–10 раз більшою, ніж у нашій країні. Ще більшою була в цьому році середня зарплата у Швеції, Бельгії, Нідерландах – близько 3500 дол. США, Данії – 3846 дол. США, Норвегії – 4200 дол. США, Швейцарії – 5300 дол. США. Дещо меншою у 2018 році середня зарплата була в Італії – 2000 дол. США та Іспанії – 2100 дол. США, однак, і в цих країнах вона значно перевищувала середню зарплату в Україні [15, с. 11].

Таким чином, потенційні інвестори в економіку України із зазначених вище країн мають можливість отримати значну економію коштів, які вони витратять на оплату праці найманих працівників. Через блокаду транспортних перевезень із боку Росії Україна змушена шукати обхідні маршрути для доставки своїх товарів на азійський континент. Водночас слід зазначити, що територією нашої країни проходять чотири Європейські транспортні коридори, що позв'язують західноєвропейські країни з Україною та проходять у центр і на південь нашої країни, вони створюють гарні можливості для доставки вітчизняних і європейських товарів на азійський та африканський континент. Цьому також сприяє вихід України до Чорного та Азовського морів і наявність у нашій країні розвинутої річкової мережі. За останні роки розвиток південного напрямку доставки товарів до азійських країн набув особливої актуальності через економічні санкції накладені світовим співтовариством на Російську Федерацію за її агресивні дії щодо України. Важливим чинником, який впливає на економічний розвиток країни, є освітній рівень населення та діяльність наукових установ. Не зважаючи на постійну критику вітчизняної вищої школи, Україна не «пасе задніх» у світі щодо роз-

витку вищої освіти, що дає змогу вітчизняним ВНЗ готувати для галузей національної економіки висококваліфіковані кадри, які здатні забезпечити освоєння новітніх західних технологій та випуск сучасної інноваційної продукції.

Поряд із вище зазначеними перевагами національної економіки для потенційних інвесторів, треба відзначити, що Україна багата на лісові ресурси, корисні копалини (вугілля, залізні, алюмінієві, нікелеві, уранові руди) та прісні води, володіє недостатньо використовуваними запасами нафти і газу. У сукупності зазначені переваги здатні створити сприятливе середовище для залучення додаткових інвестицій у національну економіку. Однак ці переваги необхідно підкріпити діями держави та довести їх до потенційних інвесторів.

Покращення інвестиційної політики органів державної влади неможливе без стимулювання припливу іноземного капіталу в Україну. Іноземні інвестори, що опановують українські ринки, переважно орієнтовані на спекулятивний дохід, а не на реалізацію стратегії. Нажаль, останніми роками частка іноземних інвестицій в основний капітал в загальному обсязі інвестиційних джерел коливалася на рівні 3–5% [16, с. 66]. Отже, необхідно підвищити рівень захисту прав іноземних інвесторів шляхом забезпечення інформаційної відкритості та удосконалення системи розкриття інформації, створення умов, які дають змогу учасникам фондового ринку об'єднувати пакети акцій та ресурси для спільної координації дій.

За останні вісім років пік вкладення в Україну іноземних інвестицій припав на 2011 рік, коли вливання в економіку склали більш ніж 6 млрд. доларів. Протягом останніх років розмір інвестицій в Україну не наблизився до цієї позначки.

Логічне падіння кількості іноземних вкладень відбулося в 2014 році, коли почалася війна на Донбасі, а політична ситуація в країні була вкрай нестабільною. Тоді в економіку України надійшло лише 2,5 млрд. доларів – на 55% менше, ніж у 2013 році. Однак уже наступного року в нашу країну «повірили», обсяг інвестицій склав 3,8 млрд. доларів – удвічі більше, ніж роком раніше. Трохи зріс ще приплив іноземних вкладень у 2016 році, і ось минулого року відбулося серйозне падіння. За перші півроку 2018-го приплив іноземних інвестицій в Україну склав 1,3 млрд. доларів [15, с. 10].

За останні два роки іноземні інвестори найбільше вкладали у фінансову та страхову діяльність, а також оптову та роздрібну торгівлю, ремонт автотранспорту. Цього року інвестиції прийшли й у сферу наукової й технічної діяльності.

Росія, як це не здається дивним, вклала в економіку України більше за всіх коштів, цього року її інвестиції склали 34,6% від усього обсягу. Вкладають кошти також Кіпр, Нідерланди, Австрія, Польща, Велика Британія, Франція, Німеччина,

Італія та Угорщина. Щоправда, останні три країни в 2018-му ще в Україну не інвестували.

Слід зазначити, що найбільші іноземні інвестиції в Україну та органи державної влади здійснюють іноземні компанії, які представляють інтереси української бізнес-еліти. Найбільшим іноземним інвестором України, як і раніше, залишається Кіпр, обсяги інвестування якого зменшилися і становлять 27,1% інвестицій вкладених усіма країнами світу в українську економіку станом на 31.12.2017 р. При цьому в зазначену середземноморську державу Україна вкладає найбільші інвестиції. Нідерланди займають друге місце у рейтингу вкладів і складають 12,9%. Це теж дуже значні показники привабливості України для даної країни. Німеччина дещо поступається Нідерландам і займає третє місце з часткою у 12,5%, що на 4,7% більше Російської Федерації, яка за прогнозами значно зменшить цей рівень. За абсолютними показниками Німеччина зменшувала обсяги інвестицій за останні роки (2015 р. – 6,3 млрд. дол. США, 2017 р. – 5,4 млрд. дол. США), а Росія показувала спочатку позитивну динаміку, а з 2014 р. спостерігався різкий спад з 5,2 (у 2012 р.) до 2,7 млрд. дол. США. Піковий період для Австрії відзначався у 2012 р. з показниками 3,8 млрд. дол., у 2017 р він дещо знизився до частки у 4,9%. Велика Британія поступається попереднім країнам, але теж займає достатні позиції на рівні 4,3%. Здала свої позиції Франція, якщо у 2015 р. обсяг інвестицій дорівнював 1,8 млрд. дол. США, то на 2017 р. зафіксовано вже 1,5 млрд. дол. США. [15, с. 13].

Незважаючи на задекларовані на найвищому державному рівні національні цілі модернізації країни, пріоритетними для іноземних інвесторів залишаються посередницькі сектори економіки зі швидким обігом капіталу. За останні роки значна частина всього обсягу прямих іноземних інвестицій спрямовується у фінансовий сектор (станом на 31.12.2017 р. частка прямих іноземних інвестицій становить 27,3%). Вагома їх частка залучається у торгівлю (13%) та сферу операцій з нерухомим майном (8%). Водночас загалом у промисловість – 30,6% інвестицій, з яких більша половина – у металургійну галузь [17].

Для розвитку інвестиційної політики органів державної влади, потрібно активізувати інноваційні процеси та досліджувати і розвивати діяльність інноваційних кластерних утворень (технопарків, бізнесінкубаторів, експортно-орієнтованих зон, вільних економічних зон, територій пріоритетного розвитку), інноваційну активність промислових і сільськогосподарських підприємств. Що стосується технопарків, вони поки що не змогли зарекомендувати себе, як ефективно працююча складова національної інноваційної інфраструктури, реальним провідником інноваційних ідей. Держава має сприяти повноцінній реалізації інно-

ваційного проекту, починаючи зі стадії науково-технічного відкриття і закінчуючи його впровадження у виробництво [16, с. 67].

У той же час інвестиційний клімат в Україні та інвестиційна політика органів державної влади на сьогодні залишається несприятливим. Це, в першу чергу, є наслідком хронічного затягування проведення давно назрілих реформ, які в країнах Балтії і Східної Європи були здійснені ще 15 – 20 років тому назад. До цього часу уряд країни не здійснив системних структурних реформ, спрямованих на підвищення інвестиційної привабливості України, окрім низки актів з дерегуляції економіки. Зусилля насамперед спрямовані на досягнення макроекономічної стабілізації та виконання вимог МВФ для отримання чергового траншу [18, с. 63].

Головними напрямками державного управління інвестиційною політикою, спрямованими на формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні, є:

- вдосконалення нормативно-правової бази в інвестиційній сфері;
- визначення пріоритетних галузей для інвестування та надання їм пільг;
- захист прав інвесторів на державному рівні;
- сприяння розвитку науки, науково-технічної і інноваційною діяльності;
- створення технопарків з новітніми технологіями;
- активна участь в міжнародних інвестиційних проектах;
- робота з міжнародними рейтинговими агентствами;
- моніторинг світових інвестиційних потоків і аналітичних досліджень;
- проведення маркетингових досліджень в області залучення до країни інвестицій;
- запрошення до України фахівців світового рівня для розробки стратегій залучення інвестицій;
- закріплення макроекономічної стабілізації і перехід Національного Банку України до політики низьких процентних ставок;
- проведення структурних реформ в економіці, включаючи, податкову реформу, надання податкових пільг на розвиток інноваційних галузей;
- здійснення інституціональних реформ (зокрема, антикорупційної реформи, модернізація адміністративної та судової систем, реформи правоохоронних органів) та наближення інституційного середовища на внутрішньому ринку України до європейських вимог шляхом імплементації положень Угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом;
- модернізація інфраструктури (за оцінками європейських фінансових експертів, для модернізації інфраструктури, адміністративної та судової систем, галузі освіти та промисло-

вості Україна потребує допомоги у розмірі понад 100 мільярдів євро);

– створення вільних економічних зон в депресивних регіонах на термін 10 – 20 років [18, с. 64; 19, с. 30–31].

Поряд з тим, Україна не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство, але порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій відголос в Україні. Слід відзначити, що у рейтингу агентства Moody's Investors Service Україна покращила свій кредитний рейтинг в міжнародному економічному списку. Він змінився з Саа3 до Саа2, що означає зміна прогнозу зі «стабільного» на «позитивний» [20, с. 157]. Так, на поліпшення показників вплинуло проведення структурних реформ в Україні, що допомогло країні впоратися з борговим навантаженням і поліпшити позиції на зовнішніх ринках. У рейтингу Глобального індексу конкурентоспроможності (ГІК) 2017/2018 Україна покращила свої позиції на 4 пункти і зайняла 81 місце серед 137 країн світу, які досліджувались (у ГІК 2016/2017 – 85 місце серед 138 країн) [21, с. 80]. З метою подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливої інвестиційної політики країни, та підвищення залучення інвестицій в органи державної влади й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Висновки з проведеного дослідження. Економічне зростання та забезпечення суттєвого зростання добробуту українських громадян можливе лише за допомогою активізації інвестиційних процесів у всіх галузях народного господарства та соціальної сфері, адже саме він є одним із вирішальних чинників відновлення виробництва та ефективного функціонування економічної системи.

Обсяги надходження інвестицій у національну економіку протягом останніх років є недостатніми, що пояснюється несприятливим інвестиційним кліматом у країні, низьким рівнем інвестиційної привабливості як галузей вітчизняної економіки, так і окремих регіонів та територій, недосконалою законодавчою і нормативно-правовою базою, слабко розвинутим фондовим ринком і фінансово-кредитною та бюджетною системами, потужним податковим тиском, неефективним використанням амортизаційних відрахувань, а також низьким рівнем трансформації заощаджень населення в інвестиції, що, у свою чергу, спричиняє вплив вітчизняних грошових ресурсів за межі країни і не дає змоги залучати іноземні інвестиції в національне господарство в цілому та його галузі зокрема.

Одним із базових факторів підвищення ефективності державного управління інвестиційної політики України, на думку авторів, є створення технопарків, які відіграють важливу роль у забезпеченні швидкого впровадження результатів науково-дослідних робіт та інновацій у виробництво, а також сприяють інтенсивному розвитку науково-технічного прогресу і комерціалізації нанотехнологій, суттєво збільшуючи конкурентоспроможність держави та її економіки. Адже провідним завданням технопарків, як показує міжнародна практика, є залучення значних фінансових ресурсів у сферу інноваційного підприємництва, що сприяє пошуків модернізації держави в цілому. Відтак, ефективно державне управління інвестиційною політикою з часом позитивно відобразиться і на рівні життя населення України.

Одним із перспективних напрямів подальших наукових пошуків авторів є факторний аналіз порівняльної характеристики ефективності управління інвестиційною політикою держав Європи та світу.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Банківська енциклопедія / М.І. Савлук, А. М. Поддєрьогін, А.А. Пересада, Н.Д. Олексієнко, І.Н. Лазенко ; під ред. д-ра екон. наук, проф. А.М. Мороза. К. : «Ельтон», 1993. 328 с.
2. Ермошенко Н. Н. Словарь-справочник предпринимателя / Н. Н. Ермошенко, Н. Н. Скворцов. – К. : УкрИНТЭИ, 1993. 168 с.
3. Куньч З. Й. Універсальний словник української мови / З. Й. Куньч. Тернопіль : «Навчальна книга – Богдан», 2007. 848 с.
4. Новий словник іншомовних слів : близько 40 000 слів і словосполучень / Л.І. Шевченко, О.І. Ніка, О.І. Хом'як, А.А. Дем'янюк ; за ред. Л. І. Шевченко. К. : АРІЙ, 2008. 672 с.
5. Новий словник іншомовних слів : 20 000 слів / укладання і передмова О. М. Сліпушко. К. : Аконті, 2008. 848 с.
6. Затонацька Т.Г. Бюджетно-податкове регулювання інвестиційної діяльності в Україні : [монографія] / Т.Г. Затонацька. Київ : Задруга, 2012. 299 с.
7. Федоренко В.Г. Інвестознавство : підручник / В.Г. Федоренко. – 3-тє вид., доп. Київ : МАУП, 2004. 480 с.
8. Інвестиційна діяльність аграрних підприємств: інструменти та управління: [монографія] / С.І. Дем'яненко, В.М. Коваль, В.М. Давиденко, О.О. Сас; за заг. ред. С.І. Дем'яненка. Київ : КНЕУ, 2015. 250 с.
9. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. / за заг. ред. С.В. Мочерного. К.: Видавничий центр «Академія», 2000. 864с.
10. Лукинов І. І. Економічні трансформації наприкінці 20-го сторіччя / І.І. Лукинов. Київ, 2000. 201 с.
11. Пересада А. А. Управління інвестиційним процесом : [монографія] / А. А. Пересада. Київ : Лібра, 2002. 472 с.

12. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Програми розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні» № 389 від 02.02.2011 // Офіційний вісник України. 2011. № 28. С. 95.

13. Гришаєва Ю. Г. Напрями вдосконалення управлінського механізму регулювання інвестиційної діяльності на інституційних засадах / Ю. Г. Гришаєва // Бізнес Інформ. 2013. № 3. С. 111–116.

14. Бланк І.О. Інвестиційний менеджмент : навч. видання / І.О. Бланк, Н. М. Гуляєва ; за заг. ред. А. А. Мазаракі. К. : Знання, 2003. 397 с.

15. Борейко В.І. Інвестиційні переваги економіки України / В. І. Борейко // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». – 2016. Серія: Економіка. Вип. 2. С. 10–13.

16. Чорна О.М. Концепція механізму державного управління інвестиційно-інноваційними процесами в Україні / О.М. Чорна, К.В. Колодка // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. 2012. № 1. С. 64–67.

17. Сайт Держслужби статистики України : URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>

18. Онопрієнко О.Д. Проблеми та шляхи формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні в сучасних умовах / О.Д. Онопрієнко, Н. О. Кулянця, Д.О. Онопрієнко // Стратегія розвитку України. 2015. № 2. С. 62–66.

19. Romanchuk Z. Ukraine's investment climate analysis and ways of its improvement / Z. Romanchuk // The European Journal of Economics and Management. 2015. Vol. 1. Issue 2. – P. 27–32.

20. Концепція розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 роки [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/739-2013-%D1%80>.

21. Інвестиційний клімат в Україні [Електронний ресурс] / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. URL: http://www.me.gov.ua/file/link/226937/file/Invest_klimat_19_12_2013.doc

REFERENCES:

1. Savluk M. I., Podderiyogin A. M., Peresada A. A., Oleksiyenko N. D., Lazenko I. N. (1993) Bankivska encyclopedia [Banking encyclopedia]. Kyiv: Elton. (in Ukrainian)

2. Ermoshenko N. N., Skvortsov N. N. (1993) Slovar-spravochnik predprinimatelia [Dictionary-reference book of the entrepreneur]. Kyiv: UkrISTEI. (in Russian)

3. Kunch Z. Y. (2007) Universalnyj slovnyk ukrainskoi movy [Universal Dictionary of the Ukrainian Language]. Ternopil: "Educational book – Bogdan". (in Ukrainian)

4. Shevchenko L. I., Nika O. I., Khomyak O. I., Demyanyuk A. A. (2008) Novyj slovnyk inshomovnyh sliv : blyzko 40000 sliv i slovopoluchen [New dictionary of foreign words: about 40000 words and phrases]. Kyiv: ARIY. (in Ukrainian)

5. Slipushko O. M. (2008) Novyj slovnyk inshomovnyh sliv : 20000 sliv [New dictionary of foreign words: 20000 words]. Kyiv: Aconit. (in Ukrainian)

6. Zatonatska T. G. (2012) Budjetno-podatkove reguluvannya investytsijnoi dijalnosti v Ukraini [Budgetary and Tax Regulation of Investment Activity in Ukraine]. Kyiv: Zadruga. (in Ukrainian)

7. Fedorenko V. G. (2004) Investoznavstvo [Investing]. Kyiv: MAUP. (in Ukrainian)

8. Demianenko S. I., Koval V. M., Davydenko V. M., Sas O. O. (2015) Investytsijna dijalnist agrarnyh pidpryemstv: instrumenty ta upravlinnia [Investment activity of agrarian enterprises: tools and management]. Kyiv: KNEU. (in Ukrainian)

9. Mocheryn S. V. (2000) Economichna encyclopedia: T. 1 [Economic Encyclopedia: T. 1]. Kyiv: Publishing Center "Academy". (in Ukrainian)

10. Lukinov I. I. (2000) Economichni transformacii napyrkinci 20-go storichchia [Economic transformations at the end of the 20th century]. Kyiv. (in Ukrainian)

11. Peresada A. A. (2002) Upravlinnia investycijnym procesom [Investment Process Management]. Kyiv: Libra. (in Ukrainian)

12. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 389 (2011) Pro zatverdzhennia Programy rozvytku investycijnoi ta innovacijnoi dijalnosti v Ukraini [On Approval of the Program for the Development of Investment and Innovation Activity in Ukraine]. Official Gazette of Ukraine, nr 28. (in Ukrainian)

13. Grishaeva Y. G. (2013) Napriamy vdoskonalennia upravlinskogo mehanizmu reguluvannia investycijnoi dijalnosti na instytucijnyh zasadah [Directions of improvement of the administrative mechanism of regulation of investment activity on an institutional basis]. Business Inform, nr 3, pp. 111–116. (in Ukrainian)

14. Blank I. O., Gulyaeva N. M. (2003) Investycijnyj menedjment [Investment Management]. Kyiv: Znannia. (in Ukrainian)

15. Boreyko V. I. (2016) Investycijni perevagy ekonomiky Ukrainy [Investment advantages of the Ukrainian economy]. Scientific notes of the National University of Ostroh Academy, Series: Economics, nr. 2, pp. 10–13. (in Ukrainian)

16. Chorna O. M., Kolodka K. V. (2012) Koncepcia mehanizmu derzhavnogo upravlinnia investycijno-innovacijnymy procesamy v Ukraini [Concept of the mechanism of public management of investment-innovation processes in Ukraine]. Finance, Banks, Investments, nr 1, pp. 64–67. (in Ukrainian)

17. State Statistics Service of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.ukrstat.gov.ua>

18. Onoprienko O. D., Kulyanycia N. O., Onoprienko D. O. (2015) Problemy ta shliahy formuvannia spryjatlyvogo investycijnogo klimatu v Ukraini v suchasnyh umovah [Problems and ways of formation of favorable investment climate in Ukraine in modern conditions]. Development Strategy of Ukraine, nr 2, pp. 62–66. (in Ukrainian)

19. Romanchuk Z. (2015) Ukraine's investment climate analysis and ways of its improvement. The European Journal of Economics and Management. Vol. 1. Issue 2, p. 27–32.

20. The concept of public-private partnership in Ukraine for 2013-2018. Verkhovna Rada of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/739-2013-%D1%80>.

21. Investment climate of Ukraine. The Ministry of economic development and trade of Ukraine [Electronic resource] – Access mode: http://www.me.gov.ua/file/link/226937/file/Invest_klimat_19_12_2013.doc

Gerasymenko O.V.Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer at Department of Economics and Management
Ivan Franko National University of Lviv**Perun I.V.**Student
Ivan Franko National University of Lviv

FEATURES OF GOVERNANCE OF UKRAINE INVESTMENT POLICY

Investments' using is one of the main ways to stimulate the national economy of Ukraine in modern conditions. Governance of investment policy promotes the transition to modernized technological processes. These processes lead to the attraction of significant amounts of financial resources for the effective development of the country. This necessitates the implementation of effective governance of Ukraine's investment policy.

Domestic and foreign scientists have not come to a consensus on the interpretation of "investment policy" concept yet. Even the definition of the term "investment" is quite diverse and broad.

Improving the investment policy of state authorities is impossible without stimulating the flow of foreign capital into Ukraine. Foreign investors in the Ukrainian market mainly focus on speculative income, and not on the strategy implementation. Unfortunately, in recent years, the share of foreign investment in fixed assets in the total volume of investment sources varied from 3 to 5 percents. Consequently, it is necessary to increase the level of rights protection of foreign investors. This can be done by ensuring information openness and improving the information disclosure system, creating conditions that allow stock market participants to combine share packages and resources for joint coordination of actions.

In order to develop the investment policy of state authorities, it is necessary to intensify innovation processes and to research and develop the activities of innovative cluster entities, innovative activity of industrial and agricultural enterprises.

Economic growth and ensuring a significant increase in the welfare of Ukrainian citizens is possible only through the intensification of investment processes in all sectors of the national economy and the social sphere. The volume of investment in the national economy is insufficient in recent years. This is due to the unfavorable investment climate in the country, the low level of investment attractiveness of the domestic economy branches, separate regions and territories, the imperfect legislative and regulatory framework, the weakly developed floating market, financial and budgetary systems, powerful pressure on the press, ineffective use depreciation deductions, as well as a low level of transformation of savings in the investment. The insufficient level of investment leads to the outflow of domestic monetary resources from the country's borders and does not allow attracting foreign investments into the national economy as a whole and its branches in particular.

According to the authors, one of the main factors of increasing the efficiency of governance of Ukraine investment policy is the creation of industrial parks. They play an important role in ensuring the rapid implementation of research results and innovations in production, as well as contributing to the intensive development of scientific and technological progress and the commercialization of nanotechnologies. As a result, the competitiveness of the state and its economy significantly increases. As the international parks show, the main task of technology parks is the attraction of significant financial resources in the field of innovative entrepreneurship, which contributes to the revival of modernization of the state as a whole. Effective governance of investment policy over time will have a positive effect on the living standards of Ukraine's population.

One of the promising directions for further scientific researches of authors is a factor analysis of the comparative characterization of investment policy management effectiveness in the countries of Europe and the world.